

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 3 Sierpnia v. s. 1825 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sanktpetersburskich jest dnia 25 lipca.

Przez najwyższy dyplomata pod dniem 12 lipca, General major *Uszakow*, w nagrodę gorliwej służby w sprawowaniu obowiązków Koniuszego Dworu JEHO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIĄŻĘCIA MIKOŁAJA, naysłaskawiey udarowany brylantową ozdobą orderu s. *Anny* 1szej klasy.

Przez najwyższy dyplomata, d. 16 lipca, General major *Ejler*, naysłaskawiey udarowany brylantową ozdobą orderu s. *Anny* 1szej klasy, za chwalebne wykonanie budowli w okręgach osad wojskowych 1szej dywizyi grenadyerów i gorliwość w obowiązkach służby, zaświadczoną przez Głównego Naczelnika osad wojskowych.

Przez najwyższy dyplomata teyże daty, General major, *Ugrjumow*, naysłaskawiey mianowany kawalerem orderu s. *Włodzimierza* 2giey klasy wielkiego krzyża, w nagrodę szczególny gorliwości i trudów podjętych, w obowiązkach Naczelnika 1szej osiedlonej dywizyi grenadyerów, zaświadczoney przez Naczelnika Głównego osad wojskowych.

Przez najwyższy dyplomata teyże daty, General major, *Samburski*, naysłaskawiey mianowany kawalerem orderu s. *Anny* 1szej klasy, w nagrodę gorliwości i prac, podjętych w obowiązkach dowódcy 3ciey brony 1szej osiedlonej dywizyi Grenadyerów.

Przez Najwyższe Ukazy do Rządzącego Senatu:

D. 29 czerwca. Radca kollegialny, *Nikitin*, radca Rządu gubernialnego sankt-petersburskiego, mianowany Prezydentem Igo Departamentu Izby Cywilney teyże gubernii.

D. 4 lipca. Rzeczywisty radca stanu, *Nowosilcow*, znajdujący się w Izszym Departamencie Rządzącego Senatu w wydziale Oberprokurorskim, stosownie do swey prośby, dla słabowitości zdrowia, zupełnie uwolniony ze służby.

D. 12 lipca. Dworu JEHO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIĄŻĘCIA MIKOŁAJA, jasielniczy rangi 1giey klasy, *Swierczkow*, za odznaczającą się gorliwość w służbie, naysłaskawiey podniesiony do rangi 8mej klasy.

D. 13 lipca. Vice-Gubernator tambowski, radca stanu, *Arnoldi*, mianowany Prezydentem Rządu gubernialnego w Tambowie.

Teyże daty. Liczący się w woysku majorowie, policmeystrowie: rjażański Xiążę *Czechodajew* i talski Xiążę *Putiatin*, naysłaskawiey mianowani naczelnikami policyi gubernialnych, pierwszy w *Orle*, a 2gi w *Tambowie*. i razem za odznaczającą się służbę podniesieni do rangi radców dworu.

D. 16 lipca. Sztab- lekarz czernihowskiego pólku pieszego, *Popow*, w nagrodę gorliwej służby, mianowany assesorem kollegialnym.

Przez najwyższe Ukazy do Kapituły Orderu Rosyyskich, mianowani kawalerami orderów:

D. 12 lipca. Należący do dworu Wielkiego Xiążęcia Jegomości MIKOŁAJA, radcy honorowi: *Brun*, s. *Włodzimierza* 4tey klasy i *Porto* s. *Anny* 3ciey klasy. — Należący do dworu Wielkiej Księżny Jeymości *ANNY*, doktor radca stanu *Garri*

i protojerey *Biedriński*, orderu s. *Anny* 2giey klasy; i sekretarz Jey Wysokości radca dworu *Szulc*, s. *Włodzimierza* 4tey klasy — Należący do edukacyi Wielkiego Xiążęcia ALEXANDRA MIKOŁAJEWICZA, radca dworu *Żukowski*, s. *Włodzimierza* 3ciey klasy, i sekretarz Wielkiej Księżny ALEXANDRY FEDOROWNY radca dworu *Szambo*, s. *Anny* 2giey klasy.

Rządzący Senat obwieścił Ukazy okolne następujące:

1) D. 22 czerwca 1825 r. z Powszechnego Zebrania Departamentów Sankt-Petersburskich, o dozwoleniu mieszczaom ryskim zapisywać się do kupiectwa w każdym czasie roku, z zachowaniem wszystkich prawideł o zapisywaniu się mieszczan do kupiectwa i z opłaceniem tak procentów, jako i powinności mieszczańskich za cały rok bieżący.

2) D. 30 czerwca 1824 roku, z Powszechnego zebrania Departamentów Sankt-Petersburskich, rozwiązujący pytanie: Duchowni i słudzy kościelni czy mają bydź naglani do naprawiania mostów i grobel na drogach, przez grunta kościelne przechodzących.

— Dnia 17 h. m. minister skarbu, ze zwyczajnemi obrzędami, położył iszy kamień na nowe magazyny, na wielkim placu naprzeciw gielidy, w obecności dyrektora departamentu handlu zagranicznego i licznego zgromadzenia kupców rossyjskich i zagranicznych. Budowa będzie miała długości 96 sążni a szerokości 12ście, przeznaczona jest na skład towarów zagranicznych, i będzie miała wysokość dostateczną dla zastłonięcia od wszelkiego niebezpieczeństwa w zdarzeniu powodzi.

— Donoszą z *Teodozyi* pod d. 27 czerwca. Po dług wiadomości odebranych z *Mingrelji* przez okręt przybyły z *Redut-Kalé*, ładowany tytuniem, orzechami, drzewem orzechowem i innymi towarami, zdaje się, że cło umiarkowane, jakie się na komorach tey prowincyi opłaca, poczyna ściagać handel, i że z czasem mieysce to stanie się składem handlu, nie tylko z *Georgią* i *Persją*, ale nawet z guberniami południowej *Rossyi*.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 6 sierpnia.

(z *Monitora Warszawskiego*.)

Deputacya do rozpoznawania i przyznawania tytułów honorowych, z grona Senatu wybrana, ogłosiła, iż na mocy upoważnienia N. PANA, udzielonego sobie w odezwie Ministra Sekretarza Stanu z d. 30 kwietnia i 3go czerwca r. b., przyznany został tytuł Hrabiego: *Bartłomiejowi*, *Antoniemu* i *Andrzejowi Lanckorońskim*, niemniej *Kasprowi Potulickiemu* i siostrze jego *Józefie Wielopolskiej*, oraz *Maryi Rostworowskiej*.

— W roku zeszłym Rząd nakazał robić doświadczenia w stolicy ze sposobem *M'Adama* budowy dróg bitych. *Ulica Bracka* została wysypana podług jego metody. Tego roku daley się ciągnęły te próby na *alicy Mazowieckiej* i na *Długiej* przed arsenałem; prócz tego urządzono tymże sposobem chodniki na *ulicach Nowy-Swiat*, *Rymarskiej* i *Przejazd*. Chodniki te okazały się w porę wilgotną zupełnie dobre, i bez porównania wygodniejsze od dawnego bruku z granitów polnych. Co do wyborności dróg, tym sposobem robionych,

jeden jest tylko głos w Europie; mają za sobą tani-
 ność i trwałość. Nawet ulce *makademizowane*
 w stolicy tę mają korzyść, że powóz mniej cierpi
 niż na bruku, i lżej się toczy za kołmi. Z czasem
 będzie można zaradzić i kurzawie, która, jak
 wielu mniema, powstaje z łatwego scierania się
 drobno tłuczonych cząstek czerwonego granitu; si-
 ny, stawia pod tym względem mniej niedogodności.

— Wyszedł z druku 20 Numer *Rozrywek dla*
 dzieci; zawiera między innymi interesujący po-
 czątek *Pamiętników Franciszki Krasinskiej*, która
 później poszła za Xięcia Karola Saskiego; w bi-
 bliotece publicznej jest kilka jej listów oryginal-
 nych. *Pamiętniki* wspomniane nie są prawdziwe,
 to jest, nie przez Krasinską w owym czasie
 pisane; są jednak z pewnością naśladowane, z taką ba-
 zornością na ówczesny stan kraju i zrywane na-
 rodowe, że się przyjemnie dają czytać, jako rys o-
 byczajów ku schyłku panowania Augusta III.

— Wyszła z druku „*Historia Prawa Rzymskiego*“
 napisana przez W. A. *Maciejowskiego* Prof.
 Uniw. Warsz.

— W budzie wystawionej pod Wizytkami,
 którą właściciele, dla oszczędzenia kosztów naj-
 mu sali, ze sobą wożą, można widzieć do dziś kil-
 ku figury woskowe, wyobrażające sławniejszych
 ludzi tego wieku. Ze wszystkich gabinetów tego
 rodzaju, które nam do Warszawy przywożono,
 jest to zbiór najuboższy; niektóre grupy zupeł-
 nie bajeczne i bez względu na chronologię, na
 zwyczaj, na ubiory i t. p. Rzecz dziwna, iż przy
 tak wysokim stopniu doskonałości pięknych kun-
 sztów w Europie, większa część właścicieli figur
 woskowych stara się jedynie o podobieństwo twa-
 rzy, nie uważając na to, że niezgrabna postawa ciała,
 brak proporcji, niewłaściwe ubiory i t. p. więcej
 widza uderzają niż podobieństwo rysów twarzy.

ANGELIA.

Londyn dnia 22 lipca.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Odrzucenie w Parlamencie bilu względem zro-
 zrobienia kolei żelaznej między *Manchester* i *Liverpool*,
 sprawiło nieprzyjemne wrażenie w obu
 miastach, a zwłaszcza w ostatnim. Ci, którzy ten
 bil wnieśli, stracili 20,000 funtów szterl. (800,000
 zł. pol.). Zdaje się jednak, iż rzeczony bil będzie
 znowu podany na przyszłym posiedzeniu Parla-
 mentu, bo przez to łatwiej i prędzej zrobi się zwią-
 zek. W roku zeszłym wprowadzono z *Liverpool*
 towarów za 24 milionów funt. szterl.; wyplynieło
 ztamtąd 100 okrętów. W *Manchester* wyrobiono w
 tymże przeciągu czasu blisko 12,000 worów bawełny.
 Można więc powiedzieć, iż handel obu tych miast
 razem, przewyższa handel w *Londynie*. Tém bar-
 dziej przeto zadziwia odrzucenie bilu, któremu
 tylko ze względu na własny interes sprzeciwiać się
 mogli właściciele dóbr, położonych przy teraź-
 niejszym trakcie z *Manchester* do *Liverpool*.

Na zgromadzeniu katolików w *Dublinie* d.
 13 b. m. obrano Vice-Hrabiego *Gormanston* Pre-
 zesem, a Pana *O'Gorman* sekretarzem; lecz teraz
 urzędy te trwają tylko 14 dni.

Lady *Byron* kupiła piękny statek do pływa-
 nia po morzu dla rozrywki. Zawsze prawie odby-
 wa żeglugę między brzegami Anglii i Francji, w
 towarzystwie córki swojej i kilku dam krewnych.
 Gdy wysiada na ląd, unika wielkich miast, i bawi
 zawsze we wsiach.

Znowu jeden z zasłużonych ludzi, odbywając
 uroczną podróż, padł ofiarą klimatu Arabii pustej.
 Xiądz *Cook* umarł dnia 3 marca na wielbłądzie
 swoim w wąwozie *Wadi Hebrun* przy górze *Ser-
 bel*, między *Tor* i *Sinai* nad morzem Czerwonem.
 Młody ten człowiek, zwiedziwszy *Hollandyę*, *Francyę*,
 Niemcy i *Szwajcaryę*, i zabawiwszy 4 lata
 we *Włoszech*, popłynął w sierpniu roku zeszłego
 z *Malty* do *Egiptu* dla odprawienia podróży do
 Palestyny. Przybył do drugiego katarakty na rzece
 Nil, a potem wrócił do *Kairu*, zkąd udał się do
 góry *Sinai*. Trudy podróży połączone z niezdolnym
 upałem i niedostatkiem rozmaitych potrzeb w ta-

mecznej okolicy, osłabiły czerstwe jego zdrowie.
 Został pochowany blisko studni w *Elim*, nie mo-
 gąc za życia dostać się do tego miejsca, czego mo-
 ono pragnął.

Odebrano tu ważne wiadomości z Indyi
 Wschodnich. W skutek zawartej kapitulacji *Bir-
 mani* ustąpili z całej prowincyi *Assam*, którą
 dopiero od lat 5 posiadali. Gdy dnia 27 stycznia
 wojsko angielskie wchodziło do *Assam*, uderzyli
 na nie *Birmani*, lecz odparci cofnęli się ku *Rung-
 pore*, stolicy prowincyi. Przy samem tém mieście
 zostali znowu dnia 29 stycznia zupełnie porażeni.
 Ostatnie wiadomości dochodzą do d. 4 lutego, a
 wtedy wojsko nasze miało 200 dział w *Rungpo-
 re*. Korpus generała *Morrison* posuwa się ku *Ar-
 racon*, a generała *Schulldham* ku *Munipore*. Spodzie-
 wać się wypada niezwłocznego ukończenia wojny.

Na giełdzie tutejszej rozeszła się pogłoska
 o zamachu na życie Rejenta *Brezylji*. Kilka osób
 miano uwięzić i tymczasowie posłać na wyspę *da*
 Cobras. Dnia 13 maja obchodzono uroczystość w
 Rio-Janeiro urodziny Króla *Jmci* *Portugalskiego*,
 i razem rocznicę dnia, w którym Rejent przyjął ty-
 tuł Cesarza i obrońcy *Brezylji*.

Listy z *Hayti* (*St. Domingo*), potwierdzają
 dawniejszą pogłoskę o rozpoczęciu układów z *Francy-
 cą* względem uznania niepodległości tej wyspy.

W zeszłym tygodniu zawinęło do *Liverpool*
 bardzo wiele okrętów zagranicznych. W pięciu
 dniach sprowadzono między innymi blisko 50,000
 worów bawełny. Przed 8 laty dostawiono tam ro-
 cznie bawełny od 360 do 370 tysięcy worów, a zatem
 blisko 7000 worów na tydzień. Teraz ilość ta po-
 większa się do miliona worów.

Na targach tutejszych jest pokup na jęczmień
 i owies, gdyż susza na wiosnę zaszkodziła urodza-
 jowi tych gatunków zboża. Zdaje się nawet, iż
 porty angielskie będą później dla nich otwarte.
 W zeszłym tygodniu płacono kwarter (półtrzecia
 korca miary polskiej) pszenicy po 67 szyllingów
 (134 zł. pol.), jęczmienia 37 (73 zł. pol.), owsa 24
 szyllingów (48 zł. pol.), żyta 40 szyllingów (80 zł.
 pol.), grochu 39 szyllingów (78 zł. pol.).

W gazecie *Mexykańskiej el Sol* z dnia 19 mar-
 ca umieszczono pismo barona *Alexandra Humboldta*
 do prezesa generała *Vittoria*, w którym uprasza go
 o ulaskawienie pułkownika *Karola Beneskiego*,
 wziętego z *Iturbidem*. Pan *Humboldt* wstawia się
 za człowiekiem, którego nie zna, lecz który wal-
 czył w wojsku pruskim. Ojciec starzec, i dwie
 siostry, którym pobyt jego w nowym świecie nie
 był wiadomy, prosili o życie syna i brata. Wspo-
 mniona gazeta dodaje, iż uprzedzono już życzenia
 barona, albowiem nim ten list nadszedł, *Beneski* już
 był wysłany z *Mexyku*.

(z *Monitora Warszawskiego*).

— Czytamy w jednym z angielskich dzien-
 ników, że pewien człowiek znakomitego rodu,
 wszedłszy do sklepu dla kupienia pistoletu, prosił,
 aby mu niebawnie odlano kulę stosowną do kalib-
 ru nabytego pistoletu. Pytano go: co zamysłał z
 tém robić; odpowiedział, iż chce sobie w tę wypalić.
 Kupiec widząc go w mocnym przedsięwzięciu od-
 jęcia sobie życia, powiedział jednemu ze swoich cze-
 ladników, aby odlał kulę, tymczasem zaś posłał dru-
 giego po urzędnika policyi; ten przybył niebawem;
 zaprowadzono nie z małą trudnością *gentlemana*
 i stawiono go przed urzędem w *Halton-Garden*,
 przed którym poszalonemu się sprawował oświad-
 czając, iż każdy Anglik ma prawo w tę sobie wy-
 palić, gdy mu się to uczynić spodoba; że zabić się,
 lub chcieć się zabić, nie było zbrodnią, ani buntem, i
 że urząd prawa nie miał w to się wdawać. Nakoniec
 po wzięciu lekarstw chłodzących, które mu urząd
 przepisał, powrócił, mówią angielskie dzienniki, zu-
 pełnie do zmysłów, i można go było bez obawy
 na wolność wypuścić.

— Kalkuckie dzienniki zawierają następujące
 wyjątki dotyczące się wojny z *Birmanami*.
 „Więcej jest teraz niż kiedy nadziei pomyśl-
 nego powodzenia. *Peguanie* poddają się nam w

wielkiej liczbie, wysłano oddział do *Elephant-Point* z szalupami dla przewiezienia ich do Rangoon. Syamozykowie opuszczają także chorągwie Króla Awy. Jakoż zdaje się, że stałość, z jaką wojska nasze utrzymywały się w Rangoon, pomimo wszelkich przeciwności, sprawiła zupełne rozsprzężenie w tej części państwa Birmanów.

— Maciora z chińskiego gniazda w *Walchamton* oprosiła się trzy razy w roku i wydała na świat 75 prosiąt; pierwszą razą 24, drugą 25, a trzecią 26, które wszystkie żyją.

Piszą z *Fernambuco*, z dnia 16 maja, iż miasto *Kallao* się poddało.

Pomimo odrzucenia prawa o wyzwoleniu katolików, panuje w Irlandyi spokojność. Jest ona skutkiem wzrostu rękodziel tamtejszych, które ubogim ludziom zatrudnienie nastęrczają. Przewieziono z Irlandyi do Manszestru wielką ilość grubych kartunów, i nowe fabryki płócien wnoszą się, a dawne się rozszerzają. Założono fabryki wyrobów wełnianych, a tysiące rodzin zajmują się uprawą lnu, robieniem kapeluszków słomianych i t.p.

Londyn dnia 23 lipca.

(z *Gazety Börsen Halle*).

Donoszą z *Lewantu* co następuje: Agent handlowy Brytanii Wielkiej i Austrii na wyspie *Rhodus* *P. Masse*, uzalał się na napady rozbojnicze wojska tureckiego, których on doznał na wsi; dopominania się jego w tej mierze zawsze były bezkatecznymi: wręście ku końcowi maja popłynęła umyślnie nasza fregata *Seringapatam*, z żądaniem zadosyć uczynienia, i dowódca jej domagał się od *Beja Ylamu*, to jest, zrobienia protokołu, z tego, co zaszło. Dey, na powtórne, żądanie wzbraniał się tego uczynić. Dowódca teraz oświadczył: iż jeżeli w przeciągu trzech godzin nie otrzyma *Ylamu*, każe zburzyć pałac *Beja*. Po upłynionych trzech godzinach, Anglik kazał na próbę z dwudziestoczerofuntowego działa tak strzelić, żeby kula przez dach domu przeleciała. Wnet pokazały się hasła z lądu, wypłynęła barka, przybyła do okrętu, rozmówiono się i w godzinę *Ylam* wygotowano.

Dnia 2 b.m. przybyły do *Cowes* bryg przywiozł wiadomość, iż pod 47° szer. północ. widział pędzony niezmierny stos drzewa. Domyślają się, że to były szczątki okrętu *Kolumbus*.

HISZPANIA.

Kadyx d. 5 lipca.

(z *Korrespondenta Hamburskiego*).

Wczora nagle i niespodziewanie wypłynęły z portu naszego wszystkie, należące do eskadry francuskiej, fregaty *l'Amazone* i *Amphitrite*, korweta *Balferode*, bryg *Saumon* i galiota. Zachowywane dotąd milozenie ze strony władz francuskich, wzbudziło powszechną uwagę. Gdy okręty wojenne, wyszły na głębiną morską, postrzegliśmy, że płynęły ku cieśninie. Stożąc teraz przed naszym miastem eskadra składa się z dwóch galiot, i jednego okrętu.

Okolo brzegów ztąd do *Barcellona*, naliczono już 31 kolumbijskich korsarzy.

Codzień głoszą o przybyciu *P. Aymeryk*, ale dotąd nie widziano go nawet w *Sewilli*.

Madryt d. 9 lipca.

(z *Monitora Warszawskiego*).

Świeże zrzucenie jeneralnego kapitana *La Pezuela* usprawiedliwiło niechęć, jaką dla niego mieli ochotnicy. Rozmaite były pogłoski o przy czynie tego wypadku: oto jest najpowszechniejsza:

Kommissya oczyszczenia zgromadziła się pod prezydencyą jeneralnego kapitana i podała mu listę oficerów, którzy podług jej zdania oczyszczonymi być nie mogą, z powodu winy ciężcey na nich. Między tymi oficerami był jeden który należał do wojska *Ballasterosa*, znany z rewolucyjnego postępowania i zasad; kapitan jeneralny chciał go własną swoją powagą za oczyszczonego ogłosić. Członkowie kommissyi, a nadewszystko sekretarz, mocno się temu sprzeciwili; wtenczas jenerał *Pe-*

zuela cały płonąć gniewem jak najnieprzyzwoiciej powstał przeciw rojalistom, którzy pośpieszyli na obronę tronu, i tak dalece się zapomniał, że ich spiskowcami i zbrodniarzami nazywał, utrzymując, że prawdziwy honor zależy tylko na tém, aby nie opuszczać swoich sztandarów, że ci, którzy walczyli za konstytucyą, dopełnili swojej powinności i że podług jego mniemania wszyscy oficerowie konstytucyjni i sam *Ballesteros* powinni być oczyszczeni. Mowa ta oburzeniem przejęła wszystkich członków kommissyi, którzy oddalili się zdziwieni taką śmiałością. Sekretarz, osobiście znieważony od kapitana jeneralnego, natychmiast udał się do Króla, który, uwiadomiony o całej rzeczy, odebrał natychmiast dowództwo stolicy kapitanowi jeneralnemu, co wykonane było wieczorem 7 lipca.

— Gdy kapitan jeneralny tak sobie postępował póród kommissyi, radzono Królowi podpisać liczną listę wygnańców, między którymi znajdował się *Xiaze Infantado*, radca stanu *Bojas*, dowódzca ochotników królewskich *Villamil*, wielu oficerów z tegoż korpusu i mnóstwo osób, poświęconych sprawie królewskiej. Zamysł ten nie udał się przez szlachetny charakter *Ferdynanda*, który przy okazaniu mu tej listy oświadczył stale, że go ta propozycya oburza i krzywdzi.

Wszystkie te intrygi jawnie dowodzą, że stronnictwo liberalne pochlebiało sobie, iż sprawy buntownicze poruszenia; a jeżeli szczęśliwie poskromione zostały, przypisać to należy ochotnikom królewskim i mądrości Monarchy.

— Sprawa jenerała *Pezuela*, o której gazeta, ani słowa nie rzekła, ciągle jak największe czyni wrażenie. Mówią, że z powodu mocnego przełożenia kommissyi oczyszczającej pod sąd oddany zostanie.

— Król wyjeżdża z rodziną Królewską do *Granja* gdzie do października zabawi.

— Mówią dziś otayney korespondencyi jak największej wagi, która schwytna została w ministeryum spraw zagranicznych, a która może sprawi upadek ministra i kilku jego kolegów. Wiadomość ta krąży jako niepewny odgłos bez żadnego objaśnienia.

Niedawno przy wyborze sekretarza w akademii *San Phillippo*, znaleziono w urnie nazwiska *Riega* i *Kwiroga*. Docieczone, że nazwiska te były napisane przez dwóch zagorzałych rojalistów, którzy nie dawno order wierności od Króla otrzymali.

Władze cywilne w *Guipuscoa* postanowiły nie puszczać do miasta wojska hiszpańskiego, niemniej rozkazały ochotnikom królewskim, aby broń złożyli, gdy w przeciwnym razie, jak żołnierze liniowi uważają, i jak buntownicy karani będą. *Kwesada* przybył d. 13 do *Wittoryi*; lecz jak tylko lud o jego przybyciu się dowiedział, okazał mu tyle niechęci, iż natychmiast, niewiedząc gdzie odjechał.

TURCYA.

Od granic Tureckich d. 19 lipca.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*).

Hrabia *Riccardi* i *de Lantosa*, dawniej w wojsku piemontskim oficerowie sztabowi, niemniej wielu innych wlochów i francuzów, którzy w wojsku baszy Egiptu służbę przyjęli, porzucili ją teraz, przekonawszy się, że basza niewątpliwie przeciw grekom działa, o czym z dotychczasowego jego wahania się sądzić nie mogli. Nie mieli sposobności dostania się do Grecyi i zamyślają teraz udać się do Persyi do *Abas Mirzy*; znanego z nieprzyjaźni z Turkami a sprzyjania cywilizacji europejskiej. Pozostali oficerowie mają być niekontenci z postępowania baszy. Nawet jenerał *Boyer* ubolewa nad swoim położeniem: bo czynione mu wielkie obietnice nie zostały spełnione.

Rząd tymczasowy grecki, wyznaczył kommissyą, z pięciu członków złożoną, do rozpoznania obcych przez flotę grecką do *Napoli di Romania* przyprowadzonych okrętów handlowych, które o dowożenie Turkom żywności i ammunicyi są podeyrzane. Taż kommissya, wyda następnie prawne wyroki.

Listy z Tryestu dnia 4 lipca pisane donoszą, że *Kolkotroni*, ogarnawszy całą, tak cywilną, jak wojskową, najsilniejszą władzę Grecyi, Xięcia *Maurokordato*, przyjaciela Lorda *Byrona*, ściągć kazał.

Donoszą od granic włoskich pod d. 10 lipca: Liwadja była niedawno teatrem wojny, na którym z największą zapalczewością walczone. Trzy tureckie korpusy, które ze trzech stron do kraju tego wkroczyły, postępowały ku zatoce Lepantskiej i Koryneckiej w celu wkroczenia do Morei. *Omer Basza Negreponu*, który z Tebów do Salonu iść, i tam z oddziałami tessalończyków i albańczyków z wojska *Reszyda* połączyć się miał, niespodziewanie zmienił kierunek pochodu, który go od wojska wspólnie z nim działać przeznaczanego, oddał. Z powszechnem zadziwieniem udał się do Attyki, i już zdobyć miał Ateny. Nikt nieumiał sobie objaśnić tego pochodu, który go od dalszych działań odwoził, aż nareszcie przez oficerów tureckich w bitwie morskiej pod przyłaskiem d'Oro stoczony, pewna wiadomość nadeszła, że *Kapudan basza*, zamiast wylądowania w zachodniej Morei, rozkaz miał wylądować z całym wojskiem, tak lądowem, jak morskiem, koło przyłaska Kolony, i że *Omerowi* baszy *Negreponu*, bezpośrednio ze Stambułu rozkaz przysłano, aby natychmiast ku Atenom się udał, wyprawie *Kapudana* baszy pomagał, wojsko na ląd wysadzone zebrał, dowództwo nad niem objął i przez Megarę ku Koryntowi się zbliżył, tamtejszą twierdzę oddziałem wojska obległ, a resztę swojej siły z innemi korpusami w Morei połączył. Zwycięstwo *Sachtura* pod przyłaskiem d'Oro, zniweczyło ten zamiar, a tym czasem *Omer* basza pozostał w Attyce, gdzie dalszych rozkazów oczekiwał. *Gura*, który w zachodniej Grecyi dowództwo otrzymał, w przykrem był położeniu, albowiem miał tylko garstkę wojska; gdyż reszta wyruszywszy przeciw *Reszydowi*, jeszcze na stały ląd grecki nie była wróciła. Szczególniejszą uwagę zwrócił na to, aby połączeniu się wojska tessalskiego z oddziałem *Reszyda* przeszkodził. Uskutecznił to przez osadzenie przesmyków w okolicy *Belucy*, gdzie okrażeni turoy, po większej części wycięci i w niewolę wzięci zostali, lub ucieczką ku Tessalii się ratowali. Po skutecznieniu tego, wrócił do *Delfiny*, gdzie główne jego wojsko obozem stało, i gdzie także z Morei przybyłe wojska greckie obozem się rozłożyły. Ztąd wyruszył do *Kastrii*, gdzie korpus *Reszyda* zupełnie pobity i miasto Salonę zdobył. W *Etolii* nie zmienił się stan rzeczy. Tamtejsze twierdze nieustannie są blokowane. *Redzyd* otrzymał z Albanii posiłki.

FRANCYA.

Paryż dnia 24 lipca.

(z *Gazety Börsen Halle*).

Donoszą z Hiszpanii: „Władze wojskowe w *Sewilli* dały niedawno niebezpieczny przykład, gdy będąc w nagłej potrzebie opłacenia żołdu wojsku i ochotnikom, targnęły się na pieniądze w publicznych kassach znajdujące się, co jednakże rząd pochwalić musiał a o to nie zostaje zapewne bez skutku. *Santander* i *Burgos* poszły za przykładem *Sewilli*, a za niemi i *Korunna*; z tą tylko różnicą, że w trzech pierwszych miastach opanowano pieniądze, przygotowane do przesłania do miejsca swego przeznaczenia; tu zaś zabrano kasę wyraźnie przeznaczoną na wyprawę do Hawanny, względem której, wydawano tylko dotąd postanowienia i wyroki, a nie jeszcze nieuszkodzono. Gdyby się jeszcze coś podobnego zdarzyło; wtedyby pod imieniem rządu hiszpańskiego, tyle znalazło się rządów, ile prowincy, z których każda według ułożonego interesu, bez względu na dobro ogólne działałaby. Między *Rouen* i *Paryżem* na wielu miejscach *Sekury* za ledwie ma na 30 cali wody.

(z *Monitora Warszawskiego*.)

Król postanowił 12 maja, że kapellani, przybywszy do swoich korpusów, powinni być okazani całemu półkowi i wykonać przysięgę, jak ofi-

cerowie. Należy się im pozdrowienie wojskowe i prezentowanie broni od podoficerów i żołnierzy, jak oficerom. Nareszcie powinniżająć w sztabie stopień bezpośrednio po oficerach wyższych, to jest: przed adjutantami-majorami, plutnikami, oficerami ubiorczym, chorążym i chirurgiem.

— Statek pocztowy, do żeglugi między *Bordeaux* i *Hawanną* urządzony, po zródniowej zegludze przybył do *Bordeaux* i przywiózł z sobą generała *Morales*, który, jak wiadomo, po podjeździe *Morilla* do *Europy*, dowodził hiszpańskiem wojskiem w *Kolumbii*, kapitulował w *Porto-Cabello* i z 1200 ludźmi do *Kuby* przewieziony został. Gdy rzeczony statek odbijał, wtedy właśnie generał *Lemaur*, dowódca twierdzy *Juan d'Ulloa*, za urlopem do *Hawanny* przybył.

— List z *Rio-Janeiro* z dnia 14 maja zawiera co następuje: Odebraliśmy wiadomości z *Monte-Video* donoszące iż niejaki renegat, oficer hiszpański, imieniem *Francisco-Robeiro*, niegdyś zostający w służbie *Artigasa*, zbuntował dwa bataliony załogi, składające się z 700 ludzi i wyszedł z miasta na ich czele. Zgromadził w okolicy włoścogów i zbójców gotowych zawsze do należenia do przedsięwzięcia, w którym spodziewają się rabunku. To najwięcej zatrważa, że go wystawiają jako mającego związek z rządem *Buenos-Ayres*, który pragnie, jak mówią, posiadać *Monte-Video* przez jakie bądź środki. Z powodu tych wiadomości nałożono embargo na wszystkie okręty, przeznaczone do portów południowych. Wielka czynność panuje w departamencie wojny i dowiadujemy się, że najęto kilka wielkich okrętów dla przesłania wojska do *Monte-Video*. Wojsko to w nosić będzie około 1500 ludzi wszelkiej broni, a między temi 600 Niemców.

OGŁOSZENIE.

І Императорскаго Воспитательнаго дома Санкшпешербургскій Опекунскій Совѣщъ объявляеть симъ для всеобщаго свѣденія, что на основаніи Высочайше ушвержденной Государемъ Императоромъ въ 21 день минувшаго мая записки, поднесенной Его Императорскому Величеству Государынею Императрицею Марією Феодоровною Главноначальствующею надъ Воспитательными домами, Сохранная казна будеть выдавань въ заемъ желающимъ серебрянную монету на 24 года, на номъже самомъ основаніи какъ и Государственныя ассигнаціи, съ пѣтью по ихъ, что подъ залогъ имѣній, подъ копорыи будеть по 200 руб. ассигнаціями, будеть выдавань по 50 руб. серебромъ, а подъ копорыи будеть по 150 руб. ассигнаціями, будеть выдавань по прежнему по 40 руб. серебромъ на каждую ревизскую душу; во зхъ согласно съ првиломъ, по нынѣ наблюдаемымъ, со свидѣнїельствъ на имѣнія заложенныя по займамъ серебрянную монешю, не будеть выдаваемы копїи для представленія въ залогъ по дозволеннымъ подрядамъ. Верно: Секретарь И. Мешелищынъ.

Rada Opiekuncza Sankt-Petersburskiego CESARSKIEGO Domu wychowania, dla powszechney wiadomości niniejszym ogłasza: iż na osnowie *Nauy* wyzney i potwierdzoney przez *CESARZA JEGOMOŚCI*, w dniu 21 przeszłego maja zapiski, podaney JEGO CESARSKIEY MOŚCI przez *NAYJAŚNIEYSZĄ CESARZOWĄ JEYMOŚĆ MARYĄ FEDOROWNĄ*, Główną Zwierzchność mającą nad Domami wychowania, *Kassa* zachowawcza będzie wydawać na pożyczkę tyczącym srebrną monetę na lat 24, na teyże samey osnowie, jak i assygnacye Państwa, z warunkiem: 1) że na ewikcyą majątku, na który wydaje po 200 rubli assygn. będzie wydawać po 50 rub. srebr., a na który wydaje po 150 rubli assygn., będzie wydawać podawnieyszemu po 40 rubli srebr. na każdą rewizyyną duszę; 2) Zgodnie z prawidłami dotąd zachowywanymi, że świadectw na majątki dane w ewikcyi na pożyczkę srebrney monety, nie będą wydawane kopije, w celu złożenia ich na ewikcyą w podradach dozwolonych. Zgodno Sekretarz *J. Metelcyn*.

Pozwolono drukować. Z polecenia *J.W. Wojennego Litewskiego Gubernatora* *Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler*

Wilno dnia 3 sierpnia v. s. Roku. 1825

Ukazy Rządzącego Senatu.

O niezwłócznem doprowadzeniu do ścisłego wykonania *Naywyższych Ukazow*, pod d. 6 czerwca 1799 i 16 sierpnia 1804 roku, względem rozgraniczenia obywateli, mających wstęp do lasow skarbowych, albo spólne ze skarbowemi grunta, i o innych rzeczach.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MO-SCI, Rządzący Senat na Powszechoem zebraniu Departamentow Moskiewskich, słuchali wyciągu sprawy, na przedstawienie P. Ministra Skarbu o tem, jaki nakładać sztraf za samowolne rąbanie, dopełnione po raz drugi i trzeci na gruntach, sporowi ze skarbem ule- głych, również w lasach spólnych albo przez sznur (чрезшнуром) posiadanych przez włościan skarbowych z obywatelami, **Rozkazali**: Rządzący Senat, po rozpatrzeniu wyłożonych w przedstawieniu P. Ministra Skarbu przyczyn, względem uzyskania sztrafow za samowolne rąbanie, dopełnione po raz drugi i trzeci w lasach spólnego albo przez sznur posiadania włościan skarbowych z obywatelami, i po ich porównaniu z mocą istniejących na ten przedmiot praw, znalazł, że *Naywyższe* mi Ukazami rozkazano: 1) roku 1799 czerwca 6 dnia: „Obywateli, którzy mają wstęp do lasow skarbowych, albo cokolwiek spólnego z gruntami skarbowemi, bez zwłóki rozgraniczyć; 2) pod dniem 16 sierpnia 1804 roku: „do złożenia przez obywateli praw na dziedzictwo, naznaczyć przepisane prawem terminy, przestrzegając, iżby w zdarzeniu zwłóki, z winnymi w tem postępowano było podług zupełney surowości bez najmniejszego pofolgowania; 3) pod dniem 3 czerwca 1805 r. w oddziałach pierwszych: „żeby właściciele, mający wstęp do lasow skarbowych, we 4 miesiące, licząc od ogłoszenia w gubernii, złożyli swoje dokumenta i dowody na prawo wstępu do lasow skarbowych, w kantorach granicznych, a w guberniach, gdzie takich kantorow niema, w Sądach powiatowych tych powiatow, w których grunta pod lasem leżą, pod obawą utracenia prawa wstępu i nieotrzymania należney do własności części; 4) „iżby w ciągu rozpatrywania praw do wstępu, nie mogli obywatele z jednej strony wolnym wstępem do całego lasu, wycinać tey części lasu, która należy do bezpośredniej wiedzy Skarbu, a z drugiej strony, iżby dla swojej potrzeby otrzymali obręb, odpowiedni obszerności ziemi, która należy do nich jako własność: przeto wszystkim właścicielom, mającym teraz wstęp do lasow skarbowych; oddzielić ze wstępnych lasow takie obręby, do używania czasowego zgodnie z punktem 5 przelożenia 31 marca o lasach spólnych, dozwalając z tych obrębow brać pował, wyłomy, wywróty i suche drzewo, a w zdarzeniu niedostatku powału i drzewa suchego, za odprawieniem Forstmeystrow na potrzebę obywateli i włościan ich, ale nie na sprzedaż wydawać z tychże obrębow i drzewo na pniu stojące, do budowania okrętowego niezdatne. Około wypełnienia tych *Naywyższych* rozkazow uczynione też zostały ze strony Rządzącego Senatu o rozgraniczenie ziemi i lasow,

w spólnem władaniu obywateli i włościan skarbowych zostających, należyte rozporządzenie; dla tego też nie można zabraniać, ani tym obywatelom, ani włościanom na własne ich potrzeby rąbania drzewa na gruntach spólnego albo przez sznur posiadania, do rozpatrzenia praw ich na posiadanie tego lasu; w przypadku zaś, gdyby która strona wyrąbała więcej lasu nad część jey przynależną, w takim zdarzeniu obowiązana będzie za przechodzącą ilość, zapłacić pieniędzmi podług ocenienia; sztrafow zaś za takie wyrąbanie nie należy uzyskiwać. Co zaś do wyrąbania lasu na gruntach, pod sporem będących; tedy w tey rzeczy jak postępować z rąbiącymi, i jaki sztraf uzyskiwać, jest w prawie wyraźne postanowienie: Dlatego wszystkim Rządow Gubernialnym ponowić zalecenie o niezwłócznem doprowadzeniu pomienionych *Naywyższych* Ukazow, pod d. 6 czerwca 1799 i 16 sierpnia 1804 roku, do ścisłego wykonania. O czem i P. Ministra Skarbu uwiadomić przez Ukaz. Dnia 27 lutego 1825 roku. (Z Powszechnego Zebrania Departamentow Moskiewskich.)

O zaleceniu wszystkim Izbow Skarbowym i Cywilnym Gubernatorom, iżby wszystkie w ogólności sprawy, co do przyjmowania rekrutow, odbywały się na papierze herbowym, wartości rublowey.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MO-SCI, Rządzący Senat słuchali raportu Pana Zarządzającego Ministeryum spraw wewnętrznych, w którym wyraża: że Gubernator cywilny włozimierski, w przedstawieniu swoim do niego uprasza o rozwiązanie: czyli na papierze prostym czy herbowym, należy odbywać sprawy co do przyjęcia rekrutow? P. Minister Skarbu, do którego przesłał tenże Zarządzający Ministeryum spraw wewnętrznych okoliczność tę na rozpatrzenie, odpowiadając mu teraz, że dał już wiedzieć Gubernatorowi Włozimierskiemu, iż na osnowie artykułu 35 i 39 *Naywyższego* Ukazu 24 listopada 1821 roku, wszystkie w ogólności sprawy, co do przyjmowania rekrutow, powinny się odbywać na papierze herbowym rublowym, ustanowionym na korespondencyą w sprawach prywatnych w Rządach Gubernialnych i Izbach Skarbowych, prosi Zarządzającego Ministeryum spraw wewnętrznych, dla jednostaynego wypełnienia, dać należyte w tey rzeczy zalecenie i wszystkim innym Gubernatorom Cywilnym. Tenże Zarządzający Ministeryum spraw wewnętrznych, mając tym sposobem na uwadze, iż od P. Ministra Skarbu dane już rozwiązanie względem odbywania w Gubernii Włozimierskiej spraw co do przyjmowania rekrutow na papierze herbowym, i znajdując ze swojej strony, że rozciągnięcie tego środka do wszystkich dalszych Gubernij, przyniosłoby znaczną korzyść dla skarbu; ażatem przedstawia o tem Rządzącemu Senatowi, upraszając o właściwe rozporządzenie dla jednostaynego wszędzie w rzeczy obecney prawidła. **Rozkazali**: stosownie do przedstawienia P. Za-

rzządzającego Ministerium spraw wewnętrznych, wszystkim Izbowi Skarbowym i Gubernatorom Cywilnym zalecić, iżby wszystkie w ogólności sprawy co do przyjmowania rekrutów, na ośnowie artykułu 55 i 59 *Naywyższego* Ukazu 24 listopada 1821 r., odbywały się na papierze herbowym wartości rublowej, ustanowionym na korespondencją w sprawach prywatnych w Rządach Gubernialnych i Izbach Skarbowych. Dnia 17 marca 1825. (*Z Igo Departamentu.*)

Względem uwolnienia od kwaterunku domów, należących do nauczycieli szkół parafialnych, oraz do nauczycieli i instytuterek szkół panińskich.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MOSCI, Rządzający Senat słuchali raportu Zarządzającego Ministerium spraw wewnętrznych, przy którym przedstawując otrzymaną przez niego od pełniącego obowiązek Sekretarza Państwa, kopią *Naywyżey* potwierdzoney w dniu 17 przeszłego lutego Opinii Rady Państwa, o uwolnieniu od kwaterunku domów, należących do nauczycieli szkół parafialnych, oraz do nauczycieli i instytuterek szkół panińskich, uprasza o zależące od Rządzającego Senatu rozporządzenie dla doprowadzenia tej Opinii Rady Państwa do skutku. Wprzedstawionej zaś przez Zarządzającego Ministerium spraw wewnętrznych kopii wyrażono: Rada Państwa na Departamencie praw i na powszechném Zebraniu, rozpatrywała zapiskę Zarządzającego Ministerium spraw wewnętrznych w brzmieniu następującem: Kurator wydziału edukacyjnego Dorpackiego, postrzegłszy, w powierzonym mu wydziale, że ze szkodą dla młodzieży uczący się nie rzadko bywa przerywaną nauka w początkowych albo parafialnych szkołach przez naznaczanie kwaterunku po domach nauczycieli, w których często się mieszczą i same szkoły, starał się u byłego Ministra spraw duchownych i narodowego oświecenia, ażeby i na tych nauczycieli szkół publicznych początkowych, oraz na nauczycieli i instytuterek szkół panińskich, rozciągnięty był nastąpił w roku 1809 *Naywyższy* rozkaz, przez który domy nauczycieli gimnazyum i szkół powiatowych, uwolnione zostały od kwaterunku na ten cel, ażeby te osoby mogły spokojnie zajmować się przedmiotami swojego obowiązku. Były Minister spraw duchownych i narodowego oświecenia, zgadzając się na to przedstawienie, komunikował o tém Zarządzającemu Ministerium spraw wewnętrznych, który znalazł: że w artykule 12 dyplomatów Uniwersytetów Moskiewskiego, Charkowskiego i Kazańskiego, *Naywyżey* potwierdzonych w dniu 5 listopada 1804 roku, wyrażono: „Wszystkie budowy Uniwersyteckie i mieszkania Professorów, albo własne ich domy lub najemne, jeśli osobiście przez nich są zajęte, uwalniają się od kwaterunku i opłaty pieniędzy kwaterunkowych.” 2) Ze tenże przywilej nadany jest profesorom Uniwersytetu Dorpackiego przez artykuł 13 jego ustaw, *Naywyżey* potwierdzonych 4 czerwca 1820 roku. 3) Ze podług *Naywyższego* rozkazu, objawionego w dniu 16 lutego 1809 roku, prawo wyłączenia od kwaterunku rozciągnięte zostało i na domy dyrektorów i nauczycieli gimnazyalnych, jeśli oni rzeczywiście sami je zajmują i niewypuszczają w dzierżawę. 4) Ze podług takowegoż *Naywyższego* rozkazu, objawionego

dnia 3 lutego 1816, uwolnione zostały od kwaterunku i opłaty pieniędzy kwaterunkowych, domy członków i urzędników wojskowych zakładów szkolnych, i nakoniec. 5) Ze w tymże czasie, kiedy nastąpiły te urządzenia, jak wyraził i Minister spraw duchownych, bardzo mało, albo wcale nie było zaprowadzonych szkół parafialnych, czyli początkowych; następnie nie było jeszcze wtedy i powodów istotnych, do wyjęcia od postoju domów nauczycieli tych szkół; teraz zaś, kiedy ta część w ciągu czasu doprowadzona już do większego porządku, okoliczność ta potrzebuje rozwiązania; z tych względów Zarządzający Ministerium spraw wewnętrznych zupełnie zgodził się z wnioskiem byłego Ministra spraw duchownych i narodowego oświecenia, o rozciągnięciu tego przywileju do nauczycieli szkół parafialnych oraz do nauczycieli i instytuterek szkół panińskich. Ale wracając się do postanowień powyżey wyrażonych, które w rzeczy tej za prawidło służyły, znalazł on, że te postanowienia albo wyłączają domy profesorów i nauczycieli od kwaterunku i razem od opłaty pieniędzy kwaterunkowych, albo uwalniają od tej powinności w zdarzeniu, jeżeli domy nie wypuszczają się w dzierżawę, albo nakoniec dają prawo na wyłączenie od kwaterunku, chociażby część domów i w dzierżawę wypuszczoną była. Uznawszy za rzecz pożyteczną zbliżyć z sobą wszystkie wyżej wspomniane rozporządzenia, ułożył następujące prawidła, które podaje do ustanowienia dla jednostajnego ich trzymania się: 1) Uwalniają się od kwaterunku w naturze i opłaty pieniędzy kwaterunkowych (gdzie opłata albo pobór ich pod tém nazwiskiem znajduje się) domy, należące do niżej wyrażonych osób, przy naukowych zakładach będących: a) Członków i urzędników zakładów szkolnych wojskowych; b) Dyrektorów, profesorów i nauczycieli gimnazyalnych. c) Dozorców etatowych i nauczycieli szkół powiatowych; d) Nauczycieli szkół początkowych albo parafialnych w miastach, miasteczkach i wsiach ustanowionych; e) Nauczycieli i instytuterek szkół panińskich, w miastach zaprowadzonych. 2) Tu się obejmują ci nauczyciele szkół parafialnych, którzy znajdują się przy szkołach, urządzonych na ośnowie Ustaw dla zakładów szkolnych kosztem skarbu, miast, gromad właściańskich i obywateli; również i w szkołach panińskich, ci nauczyciele i instytutorki, którzy pobierają utrzymanie ze skarbu albo od miast. 3) Przywilej, wszystkim wyżej wspomnianym osobom nadany i teraz nadający się, rozciąga się na te wszystkie domy, w których one same stale mieszkają, niewyłączając oddzielnych budowli albo skrzydeł, oficyn, i nawet w takim przypadku, kiedy te skrzydła, oficyny, albo część domu wypuszczają się w dzierżawę, jeśli tylko dom i budowy przy nim, stanowiąc jeden dziedziniec, liczą się pod jedaym numerem. 4) Domy należące do wyżej wyrażonych osób, ale przez nich nie zajęte, i pod innemi numerami zostające, nie wyłączają się od kwaterunku i opłaty pieniędzy kwaterunkowych. 5) Prawidła te rozciągają się na wydziały wszystkich Uniwersytetów. 6) Professorowie Uniwersytetów i innych, równych im zakładów, pozostają przy tych prerogatywach, które im są nadane przez osobne dyplomata i Ustawy tych zakładów. Rada Państwa, znajdując prawidła te pożytecznemi, przez Opinią postanawia: je potwierdzić. Na tej Opinii własną JEGO CESARSKIEY MOSCI ręką napisano tak: *Ma być podług tego.* Carskie - Sieło. Dnia 17 lutego 1825 roku. Rozkazali: o powinnem wypełnieniu tej *Naywyżey* potwierdzoney Opinii Rady Państwa, zalecić wszystkim Rządom gubernialnym zrobić zależące z ich strony rozporządzenia; i o tem pośłać Ukazy, i również przez Ukazy dla wiadomości uwiadomić wszystkich Ministrow, Wojennych Jenerał - Gubernatorów, Jenerał - Gubernatorów i Wojennych Gubernatorów zarządzających sprawami cywilnemi i wszystkie miejsca urzędowe, do *Najświętszego* zaś Rządzającego Synodu i do wszystkich Departamentów Rządzającego Senatu przestać uwiadomienia. Dnia 31 maja 1825 roku. (*Z Igo Departamentu.*)

Wilno dnia 3 sierpnia o. r. 1825 Roku;

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

1 Въ слѣдствіе повеленія Главнокомандующаго 2 Арміею Господина Генерала ошъ Кавалеріи и Кавалера Графа Вишгенштейна, объявляющаго ошъ Интендантства сей Арміи:

Въ Казенныхъ Палатахъ: Кіевской, Подольской, Екашеринославской, Херсонской и въ Бессарабскомъ Обласномъ Правительствѣ, именуемъ производиться торги на пошивку въ будущемъ 1826 году провіанта, для всѣхъ войскъ 2й Арміи, а именно по примѣрному численію:

Въ магазейны Подольской Губерніи:

	Муки	Крупъ
Каменецкій - - - - -	9,600	806.
Фрампольскій - - - - -	5,549	352.
Прокуровскій - - - - -	5,375	505.
Лышчевскій - - - - -	5,432	507.
Барскій - - - - -	5,086	476.
Вишницкій - - - - -	5,582	521.
Лышчискій - - - - -	1,281	119.
Брацлавскій - - - - -	5,199	487.
Тулъчинскій - - - - -	10,627	991.
Гайсискій - - - - -	9,545	925.
Джуринскій - - - - -	4,459	421.
Могилевскій - - - - -	4,249	399.
Ямпольскій - - - - -	2,322	218.
Рашковскій - - - - -	1,713	161.
Ольгопольскій - - - - -	5,432	508.
Балшкскій - - - - -	16,778	1573.
Голованевскій - - - - -	5,041	473.

Въ магазейны Кіевской Губерніи:

Уманскій - - - - -	5,682	526.
Махновскій - - - - -	3,382	306.
Липовецкій - - - - -	6,749	632.
Плшигорскій - - - - -	5,950	556.
Пятигородскій - - - - -	6,900	648.
Черкасскій - - - - -	3,325	308.
Чигринскій - - - - -	2,646	249.

Въ магазейны Херсонской Губерніи:

Херсонскій - - - - -	16,125	1480.
Бериславскій - - - - -	2,570	223.
Шестерянский - - - - -	3,915	367.
Николаевскій - - - - -	1,050	98.
Очаковскій - - - - -	1,632	153.
Одесскій - - - - -	8,600	800.
Овидіопольскій - - - - -	550	48.
Тираспольскій - - - - -	8,299	790.
Дубоссарскій - - - - -	4,233	397.

Въ магазейны Екашеринославской Губерніи:

Екашеринославскій - - - - -	10,500	972.
Верхнеднѣпровскій - - - - -	750	70.
Никопольскій - - - - -	4,071	386.
Александровскій - - - - -	450	42.
Орѣховскій - - - - -	450	42.

Въ магазейны Бессарабской Обласи:

Кишиневскій - - - - -	14,959	1431.
Бендерскій - - - - -	13,713	1292.
Акерманскій - - - - -	3,481	358.
Измайлскій - - - - -	7,523	662.
Килийскій - - - - -	6,383	612.
Ренинскій - - - - -	680	80.
Формозскій - - - - -	1,677	144.
Леовскій - - - - -	2,825	313.
Вьльцкскій - - - - -	15,098	1399.
Бричанскій - - - - -	7,889	740.
Хошинскій - - - - -	7,750	705.
Атакскій - - - - -	253	28.

На сіи пошивки назначаются сроки для торговъ во всѣхъ Губерніяхъ и Обласи Бессарабской первой 5, второй 6, третій 7, а перешоржки 9, 12 и окончательная 13 числа октябрия мѣсяца сего 1825 года.

На вышеозначенные сроки къ шоргамъ, ко-

ОГЛОСЗЕНІЕ.

1. W skutek rozkazu Główno-Dowodzącego 2gą Armiją Pana Jenerala Kawaleryi i Kawalera Hrabiego Witgensteina, ogłasza Intendencya tej Armii:

W Izbach Skarbowych: Kijowskiej, Podolskiej, Ekaterynosławskiej, Chersońskiej, i w Bessarabskim Obwodowym Rządzie, będą się odbywać targi na dostawę, w następującym 1826 roku prowiantu dla wszystkich woysk 2giey Armii, a mianowicie podług wzorowego wyliczenia:

Do magazynow Podolskiej Gubernii:

	Maki.	Krup.
Kamienieckiego	2 600	806
Frampolskiego	5 549	352
Proskurowskiego	5 373	505
Letyczewskiego	5 432	507
Barskiego	5 086	476
Winnickiego	5 582	521
Lityńskiego	1 281	119
Braclawskiego	5 199	487
Tuleczyńskiego	10 627	991
Haysińskiego	9 545	925
Dzuryńskiego	4 459	421
Mohilewskiego	4 249	399
Jampolskiego	2 322	218
Raszkovskiego	1 713	161
Olhopolskiego	5 432	508
Balskiego	16 778	1 573
Holowaniewskiego	5 041	473

Do magazynow Kijowskiej Gubernii:

Umańskiego	5 682	526
Machnowskiego	3 382	306
Lipowieckiego	6 749	632
Piatihorodskiego	5 950	556
Zwienihorodskiego	6 900	648
Czerkaskiego	3 325	308
Czyhryńskiego	2 646	249

Do magazynow Chersońskiej Gubernii:

Chersońskiego	16 125	1 480
Beryslawskiego	2 570	223
Szesterjanskiego	3 915	367
Mikolajewskiego	1 050	98
Oczakowskiego	1 632	153
Odesskiego	8 600	800
Owidiopolskiego	550	48
Tiraspolskiego	8 299	790
Dubossarskiego	4 233	397

Do magazynow Ekaterynosławskiej Gubernii:

Ekaterynosławskiego	10 500	972
Wierchniedniewrowskiego	750	70
Nikopolskiego	4 071	386
Alexandrowskiego	450	42
Orzechowskiego	450	42

Do magazynow Bessarabskiego Obwodu:

Kiszeniewskiego	14 959	1 431
Benderskiego	13 713	1 292
Akermańskiego	3 481	358
Izmailskiego	7 523	662
Kiliyskiego	6 383	612
Reanińskiego	680	80
Formozskiego	1 677	144
Leowskiego	2 825	313
Bielckiego	15 098	1 399
Bryczanskiego	7 889	740
Chotińskiego	7 750	705
Atakskiego	253	28

Na te dostawy назначają się terminy dla targow we wszystkich Guberniach i Obwodzie Bessarabskim: pierwszy 5, drugi 6, трети 7, а прешоржки 9, 12 и остатеочны 13 dnia октября таразнейшего 1825 року.

Na wyzey oznaczone terminy na targi, które mają

шорые имѣющъ производиться на каждый магазейнъ порознь, вызывающіе желающіе съ вѣрными и благонадежными залогами, кои будутъ приняты въ обезпеченіе подряда на пшюу часть онаго, а въ обезпеченіе задаточной суммы по количеству оной, кромѣ общеспивенныхъ оныхъ Дворянства поспавоковъ, коиорыя оспающія во всемъ на правилахъ въ Указѣ Правительствующаго Сената 28 Іюля 1823 года изображенныя.

Опредѣлительное исчисленіе, сколько въ какой магазейнѣ должно поспавишь провіанна, и кондиціи, будутъ объявлены при шоргахъ.

Предварительно Иншпенданшское Управленіе, именемъ Господина Главкомадующаго Армією, общаешъ исправный плашежь на сроки, безоспаановочный пріемъ поспавоковъ и ошрашеніе всякаго рода прішвсненій.

Генераль Иншпенданшъ 2 Арміи Юшневскій.

1. Od Litewsko Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie należnych Wileńskiej Magistraturze Powszechney Opieki przez Hrabiego Lotryka wziętych sposobem pożyczki 1259 dukatow holenderskich z liczącemi się od r. 1822 procentami i preterminem, przeznaczono na sprzedaż z publicznych targow, oddany na ewikcyą majątek jego Martiniszki z 73 poddanemi płci męskiej duszami, w tuteyszey gubernii w Szawelskim powiecie położenie mający; azatem życzący kupić takowy majątek, zechcą przybyć do tego Rządu na oznaczone powtórne terminy: 1szy 16, 2gi 18 następującego 7bra, a 3ci i ostateczny we trzy miesiące od dnia wydrukowania, które później nastąpi w Sanktpetersburskich albo Moskiewskich gazetach. Dnia 29 julii 1825 roku.

Sowietnik A. Łazarowicz.

Sekretarz i Kawaler Kleyst,
Naczelnik Stołu Kowalenok.

1. Sąd Taxatorsko Exdywizorski za Remissą Sądu Głównego Cywilnego Departamentu Witebskiego w roku terazniejszym 1825 mca maja 27 dnia zapadła, dobra nieletnich JW. Adama i Seweryna braci oraz Zofii siostry Hrabiow Platerow Sukcessorow zeszłego JW. Seweryna Hrabi Platerra Chorążego powiatu Dziśnieńskiego Drydzmuży w Witebskiej gubernii Duneburskiego powiatu, dom murowany w mieście Krasławiu, i Wianużę w Minskiej gubernii Dziśnieńskiego powiatu położenie mające, na Taxę Exdywizyą doczesną, tudzież wszelki ruchomy na wieczność do rozdziału przeznaczającą, za przybyciem do majątności Drydzmuży w mieście Krasławiu dom i też majątność po urzędowym zinventowaniu w Rządu administracyne poruczył, kopią spraw i komportacyą wszelkich dokumentow i ruchomości na rejestrze tak na nieletnich wszelki fundusz i debita na nich spadłe wyswietlić powinna, jako też na kredytorach wszelkich dokumentow, obligow, kart, wexlow i rozrachunkow, dopominki i ogólną masę kredalną wykazać zdolnych, na wzajemną wszystkich stron instancyą przeznaczając sześciotygodniową persystencyą z wolną komunikacyą pomiędzy stronami w kancelaryach powiatowych Duneburskiej i Dziśnieńskiej zakreślił, juryzdykcyą Sądow swych z Drydzmuży do miasta Krasławia w Duneburskim powiecie położonego przeniósł, termin powtór-

się odbywać do każdego magazynu osobno, wzywając się życzący z pewnymi i dostatecznymi kaucyami, które będą przyjęte na zabezpieczenie podradu w piątey jego części, a na zabezpieczenie zadatkowey summy, na jey liczbę, oprócz ogólnych od Zgromadzeń szlacheckich dostaw, które zostają we wszystkim na prawidłach w Ukazie Rządzącego Senatu 28 julii 1825 roku wyrażonych.

Szczegółowe wyliczenie, wiele do którego magazynu należy dostarczyć prowiantu, i warunki będą objawione przy targach.

Uprzednio Intendentska Administracya, imieniem Pana Główno-Dowodzącego Armią zapewnia akuratną wypłatę w terminie, bezzwłoczne przyjęcie dostaw, i oddalenie wszelkiego rodzaju ucisku.

Generał Intendent 2giey Armii Juszniewski.

ny zjazdu do miasta Krasławia w roku następnym 1826 januaryi 9 dnia zdeterminował, a dopełniając reguły i prawidła Remissy o takim rozpoczęciu Sądow Taxatorsko Exdywizorskich przez niniejszą awizacyą w Gazecie Kuryera Litewskiego całą Powszechność i wszystkich interessowanych do massy funduszu zeszłego JW. Seweryna Hrabi Platerra zawiadamia z tym ostrzeżeniem; iżby każdy z Kredytorow dopominek z jakiegokolwiek względu do przerzeczonych Sukcessorow i ich majątku regulujący, kopią spraw i komportacyą do kancelaryów Ziemijskich Duneburskiej lub Dziśnieńskiej od 25 augusta terazniejszego roku złożył, a na powtórny ostatecznym zjeździe z dowodami dopominek jego usprawiedliwiającemi do Sądu Taxatorsko Exdywizorskiego w mieście Krasławiu czynność sobie poleconą od 9 januaryi 1826 roku exekwować powinnego, przybywał, gdyż na niejawiących się do swojego Sądu utratę rzeczy czyli amisyą Remissą Sądu Głównego zdeterminowaną rozciągnie. Datt. roku 1825 julii 16 dnia w Drydzmuży.

Floryan Chrucki Prezydujący Exdywizor.
P. Z. P. P.

Ludwik Makowiecki Exdywizor.

Justyn Chomski Podseł. Z. P. Wileysk. Exd.

Zgodno z postanowieniem i protokulem Sądu Taxatorsko Exdywizorskiego świadczą Sąd Głównego Cywilnego Departamentu Witebskiego i Exdywizorskiego Rejent Wincenty Petryszcza.

2. Niżej podpisany Krystyan Penko ogrodnik rodem z Meklemburga powracając z Rossyi gdzie zajmował się przez lat 4 służbą ogrodniczą uwiadamia powszechność: iż ma zamiar przyjąć w tych stronach obowiązek ogrodnika, czy to dla założenia nowych ogrodow lub też dla należnego utrzymania i dozorowania dotąd exystujących. Przytym donasza, iż niżej podpisany ma mieszkanie w mieście Guber. Wilnie w domu W. Gaina na Zarzeczcu pod N. 561 położonym. Datt roku 1825 julii 28 dnia.

Chrystyan Pencko.

2. Oświadczenie w sposobie remanifestu przeciwko WW. JPP. Balbinie z Dzieżuków Rottm. Trockiey matce, Annie primo voto Golejewskiej, ad presens Gosniewskiej Kormor.

Ptu Wilkomier., Teressie i Justynie w panienskim stanie zostającym córkom Rotmistrzównom Hoppenowey i Hoppenównom, z dokładem ich opieki, w imieniu W. JP. Stanisława Hoppena b. Assessora Sądu Nizszego Ziem. Wilkom. w odpowiedzi na ich oświadczenie w dacie roku idącego, i mca dnia 19 do Akt Ziem. Wileń. ingrossowane a eoru dem 20 tegoż mca do Gazety Kuryera Litewskiego Wileńskiego podane: żalcy deltor wezwany w r. 1823 do układu o aktorstwo Gieczan przybył jako szczytający się kużyństwem i przyjaźnią obzałt., a będąc pewien, że swojemu sposobowi myślenia znajdzie obzałne odpowiednemi, na ich prośbę i perswazye obecnych opiekunów, skłonił się nabyć folwark Gieczany, opuszczony, zdezolowany, z liczbą dusz 7 płci męskiej, nieograniczony, a nawet niepotrzebował ustronney ewikcyi, ponieważ to wszystko działo się w wzajemney ufności, została podana tabella długów, na której pomieściły się między innymi same obzałt. Hoppenowa matka, i Teressa oraz Justyna córki Hoppenowa i Hoppenówny, łącząc razem i małoletnich sukcesorow zeszłego s. p. Wincentego Hoppena brata rodzonego obzałt. męża, i oycy czyli ich stryja; żalcy więc delator prostą idący drogą, niemyślał jak tylko ułatwić obowiązki przez siebie przyjęte, płacił obzałt. procenta póty póki na przyjęcie onego same się zgłaszały; opłacił małoletniego Sienkiewicza, któremu należało rubli sr. 1070, uspokoił rubli sr. 180 Ur. Seweryanowi Hoppenowi, oraz dalsze, a między tém całą siłę obrócić musiał na errekcyą zniszczonego folwarku Gieczan, i zapomożenie oraz nowe osiedlenie włościan; wykupił od Ur. Józefa Odyńca b. Prezydenta Grodz. Troc. dwóch gospodarzy z ich siemienistością, i tych zapomógłszy dobytkiem, uprzężą i odzieniem, oraz zasiewem wszelkim, osadził we wsi Wilkokiemi, nadto lubo miał we dworze 19 dusz roboczych i udzielnie musiał za gotowe pieniądze dostawać najemnika, gdy uważał że robotnika niestaje, z wolnych bojar dokompletował jeszcze dwie chaty, słowem w przeciągu tak krótkiego czasu od daty nabycia folwarku Gieczan, zformował dymow ciągłych panszczyznowych 7, a objął tylko niewięcej jak 3, i to zupełnie wyniszczonych; nie było innego projektu ze strony obzałt i ich opiekunów jak tylko, żeby żalcy nabywając folwark rzeczony, połączył się razem węzłem małżeńskim z którą z obzałt, i w tém celu wprowadzono żalęgo w kupno nie żądając w ten moment gotówki, ile kiedy obzałtne jako kobiety same gospodarki utrzymać nie były zdolne; lecz jak powszechnie jest przysłowie „serce nie chłopiec rozkazać nie można.“ Żalcy uważając temperament obzałt ze swoim całem niezgodny, jak nieuczynił ostatecznego przyrzeczenia, tak nie widział potrzeby nowego dla siebie nabywać kłopotu, poznawszy przeto obzałt. takie żalęgo postanowienie, poczęły przez różne sposoby czynić uprzykrzenia tak dalece, że żalcy wpadł w chorobę, w której i dziś w Wilnie siedząc bierze ciągłą kuracyą. Skład o-kolicznościow zmitrężył żalęgo fundusz sum-mowny, Podkomorzy Ptu Wilkomier. Siesicki niespodziewanie wraz po nabyciu przez żalęgo folwarku Gieczan, ten świat pożegnał, więc na-leżne od niego do rubli sr. 4,000 nieściągnięte, od

dalszych kredytorow góro 6,000 rubli sr. dla czasów karystyynnych podobnież dotąd nieodebrane, folwark Gieczany złota nierodził, owszem od daty nabycia ciągle były awanse z gotówki na ulepszenia gospodarki opuszczoney, na opłatę procentów i niektórych kredytorow, a wreszcie, na same utrzymanie czeladzi, nakoniec na osadzenie na nowo 4ch chat, między tem wszakże żalcy Deltor rozpatrzywszy się dokładnie, i weyrzawszy w stan ogólny interressow na tem folwarku opartych, gdy znalazł, że małoletnia Giertruda, i Julia siostry, brat Jerzy Sukcessorowie zeszłego Hoppena Stolnika b. współfaktora, i dziedzica nabytego przez żalęgo folwarku Gieczan, dotąd bez żadney zostając opieki, utrzymają się na łasce i dyskrecyi obzałtnych, a do rąk ich wsiękają procenta, i weszły już niektóre summy zeszłemu Wincentemu Hoppenowi należne od wielu osób. Wedle testamentu zaś swego stryja zeszłego s. p. Wiktorego Hoppena Rott. Trgo męża, i oycy obzałtnych, mają tylko sobie postąpiionych zł. pol. 10,000 wtenczas, gdy oblig czytany przez Ur. Seweryana Hoppena Sędzię Gran. Wilkom. wyswieca, że zeszy Wiktory Hoppen bratu swojemu, a oycu nieletnich, był winien cz. zł. 700, oprócz tych co za różnemi karteczkami, i w Wilnie i użosielskich oraz innych żydow obzałtne same przez się po odbierały. Co z czasem może sciągać odpowiedź prawną z folwarku Gieczan, proponował obzałtnym że kapitał dla tychże małoletnich powinien pozostać na procencie, zaś co do Panien Teressy, i Justyny Hoppenowien, ponieważ żalcy wszedł w umowę o sprzedaż swoiey schedy z exdywizyi Siesickiego Podkom. więc procent tegoroczny z góry zaliczał, a kapitał na przeszle kontrakta oddać zapewniał. Obzałtna Hoppenowa wyexcypowawszy rezydencyą dożywnią w folwarku Gieczan, a przeto niepotrzebując kapitału, zgadzała się na exolucyą onego do lat dwóch, to jest do roku 1828 a do tego terminu przestawała na procentowaniu. Z takich więc pobudek uczyniona umowa w miesiącu maju dnia 16 o rescyssyą została strzymaną, co jest niemylnym przekonaniem, bo żalcy lubo podpisał, nie używał iednak od siebie pieczętarzy, i nie przyznawał oney w Aktach Troc. Obzałtne pełne projektow, i chęci do krokow processowych zasięgając przytem różnych ustronney rad, pozostała w ręku swoim proiective uczynioną assekuracyą, wezwawszy do oney mimo wiedzy żalęgo nieproszonych, i żalmu niewiadomych pieczętarzy wprowadziły oną do akt Ziem. Wileń. sądząc że przeto upoważnią swoje zamiary, które są wyteżone na krzywdę żalęgo, a żeby majątek ulepszony z powiększoną ludnością odebrać bez powrótu wszelkich nakładow, bez zwrócenia żalmu długow niektórych, już opłaconych, i bez regalizowania innych szczegółów. Z takich tedy pobudek żalcy wyraźnie dotknięty przez obzałtnych i publikowany przez Gazety wespół z połączeniem ich Opiekunow, Obywateli dostoynych, których opinija wniczem nie skażona, niesłusznie pomowioną przez obzałtnych została, niżeli więc żalcy oczewiscie powszechność przekona o swoiey, i tychże ich Opiekunow niewinności, a udowodni o mylnych stosunkach, niniejszy remanifest zapisuje w A-

ka Ziem. Wilenskie i takowy umieszczając wzajemnie do Gazety Kuryera Littgo Wilenskiego ostrzega, żeby nikt tak w układ o dziedziczny żalgo folwark Gieczany z obżalmi nie wchodził, jak też równie obligow żalgo od obżalnych niensbywał, ponieważ te z wielu względow są pod kwestyą, i jedyny stanowią fundusz na ewikcyą tak o zawodną wyprzedaż Gieczan, jak niemniej na odpowiedź dla małoletnich successorow zeszłego Wincentego Hoppena Stola. bez żadney Opieki zostających. Datt. 1825 roku mca julii 28 dnia. Takowe oświadczenie jako Aktor własną podpisując ręką. Stanisław Hoppen b. Assesor Sądu Niższego Ziemskiego Wilkomierskiego.

Roku 1825 mca lipca 28 dnia. Przed Aktami Ziemskimi Ptu Wilenskiego, stawając osobiscie WJP. Erazm Kopeć Oświadczenie wespół z Remanifestem przez samegoż Aktora podpisane do protokołu wpisać podał.

Przyjąłem Jan Zienkowicz Reg. i Kawaler.

Roku 1825 mca julii 28 d. podług tey kopii z oryginalnego wypisaney, Takowy Remanifest przeciwko umieszczonemu w Gazecie Kuryera Litt. Manifestowi, że w teyże Kur. Litt. Redakcyi może być przyjętym ido Gazet umieszczony poswiadcza, Ziem. Ptu Wilengo Pisarz Orderu ś. Stanisława Kawaler Józef Olszański.

3. Oświadczenie imieniem WWJPP. Balbiny z Dzieszukow matki, Anny pierwo Golejewskiej Prezyd. ad praesens Gośniewskiej Kom. Wilkomier., Justyny i Teresy w panińskim zostających stanie córek, Hoppenow Rotm. Trockich w assistencyi przyzwoitey opieki czyniących, przeciwko WJPanu Stanisławowi Hoppenowi b. Assesorowi Sądu Niższego ptu Wilkomierskiego, z następnych zanosi się pobudek: Mając żalce delatorki dziedziczny swój folwark Gieczany zwany, w powiecie Trockim leżący, z powodu naydujących się na nim długów, i dla własney w dalszym życiu spokoyności, gdy postanowiły wybyć ony wiecznością, obżalny Stanisław Hoppen, pierwszym będąc ambientem do kupna, umówiwszy się z żalcemi o aktorstwo tego majątku, po odstąpieniu przez matkę Balbinę Hoppenową Rotm. dożywocia na nim, przyjął na się do opłaty długi na tabelli sobie podane, a na restancyą, tak na imie samey żalcey Balbiny Hoppenowej, jako też jey dwóch córek Teresy i Justyny po osobno z terminem rocznym do opłaty wydał oblig. W skutek jakowey umowy, miał obżalny Hoppen w roku 1823 stycznia 18 dnia wydane Eor. 19 w Ziemskie Trockim przyznane prawo wieczysto sprzedażne, za którym gdy wszedł do posesyi folwarku Gieczan, po wytrzymaniu przezeń rok cały, summy należney za obligami żalcom nietylko w terminie zakreślonym niepowrócił, ale nawet w odbieraniu zaledwo cząstkowem do dnia 23 apryla idącego roku procentu, mając żalce wielką trudność, i jak z interesow obżalgo Hoppena uważają, iż nigdy summy swey ściągnąć niebędą mogły, a więcey że do tychezas żaden z kredytorów na tabelli podanych niejest zaspokojonym, żalce zaś uważają siebie i z dziedzictwa majątku Gieczan, i należnych od obżalgo summ ogoloconemi, nieinaczezy wnoszą, iż obżalny Hoppen nabył dziedzictwo bez pieniędzy, a tym sposobem wplątawszy żalcych (bydź może pospołu z opiekunami żalcych zbytnią o dobro ich przejętych troskliwością) w interessach, ciąglemi uwodzi deklaracyami, skutku onym w naymniejszym punkcie dotychozas nieuczynił. I gdy żalce widoczny miały przed oczyma swemi

upadek, jak niemney i sam obżalny Hoppen znając siebie bydź niezdolnym do uiszczenia się w tém wszystkim do czego się przy nabyciu zobowiązał, nagłos wołających sierot, bez sposobu do życia zostawionych, i opieką szczególniejszą w opatrywaniu potrzeb przez nowo nabywocę zajętych, po wzajemnym obrachunku skłonił się do odstąpienia aktorstwa folwarku Gieczan, i w roku idącym 1825 maja 16 datny, a 20 julii w akta Ziemstwa Wileńskiego wprowadzony, wydał dokumet rescysyiny, mocą którego zrezygnował się dziedzictwa, i w przeszłym mca junii prawo sprzedażne z akt eliminować, i powrót intromissy zadeklarował. Lecz mimo szczere swe na tym dokumencie wyznanie, gdy dziś skutkow onego niedotrzymał, owszem przeciwko niemu mówić zdaje się, i przy dziedzictwie tak łatwo nabytym utrzymać się żąda, a co ruiną żalcych sytuacyi bydź może, żalce deltrki przez ninieysze oświadczenie zapowiadają, i razem ostrzedz czują się bydź w obowiązku, iż jako obżalny Hoppen niedotrzymał warunkow w prawie opisanych, i do uzupełnienia onych iż niejest zdolnym, przez dokumet rescysyiny sam to wyznał, tak o powrót dziedzictwa majątku Gieczan, w skutek ostateczney między sobą zawartej, a przez obżalgo niedotrzymaney umowy, oraz we wszystkich z tego źródła wynikłych okolicznościach rzecz w Sądzie właściwym mieć będą, aby z obżal. Hoppenem nikt w układy o dziedzictwo folwarku Gieczan nie wchodził, żadnych na ewikcyą tego majątku pieniędzy niedawał, ponieważ tak te długi, które czasu jęgo w Gieczanach possessyi zaciągnięte, jako i po tém żalcych oświadczeniu zaciągnąć się mogące, że w żadnym względzie do tego majątku referować się niebędą miały prawa, przez ninieysze oświadczenie ogłaszają. Datt. 1825 mca julii 19 d. Teressa Hoppenówna Rotm. Justyna Hoppenówna.

Roku 1825 miesiąca julii 20 dnia przed aktami Ziemskimi ptu Wileńskiego stawając osobiscie WWJPP. Teressa i Justyna Hoppenówny Rotm., ninieysze oświadczenie wpisać do protokołu podali i oney w tymże protokule własnoręcznie podpisały. Przyjąłem Jan Zienkowicz W. Z. Rejent.

Roku 1825 mca julii 21 dnia Redakcyi może umieścić do Gazet Kuryera Litewskiego poswiadcza Prezydent Z. Wileń. Michał Sawicki.

5 Sąd Ziemski Powiatu Lidzkiego zajawszy się rozdziałem majątności Radziwoniszek w tymże powiecie leżącey i dalszego wszelkiego funduszu W. Józefa Narbutta Starosty Trabskiego na satysfakcyą kredytorom onegoż oddanych, po przystąpieniu do czynności w tym obiekcie na dniu 10 idącego miesiąca julii i roku, oraz po rozwiązaniu kwestyow akcesoryynemu stopniowi właściwych, termin powtórnego zaięcia się, dla ukończenia przedsięwziętego dzieła, w mieście sądowym Lidzie na dzień 26 septembra tegoż roku odłożył. Ztąd gdy w ostatecznym rozbiórce sprawy podług prawa i zakreślenia urzędowego ammissya nieobawionych pretensyów ku zapisaniu słuszną i przyzwoitą bydź się okazuje; przeto aby nikt niewiadomością o pomienionym konkursie nie składał się, ninieyszą do Gazet Kuryera Littgo dla trzykrotnego zamieszczenia podaje awizacyą. Działo się w Lidzie roku 1825 mca julii 15 d.

Stanisław Adamowicz Prez. Z. L. Kawaler.
Ludwik Bielinski Sędzia Ziemski Lidzki.
Sędzia Ziem. Ptu Lidz. i Kawaler Skinder.
Józef Henzel Sędzia Ziemski Ptu Lidz.
Jakub Różyć Halicki Pisarz Ziem. Lidz.
Fabian Szukiewicz Regent.